

கீழ்க்கணக்கு அகநூல்களில் மலர்கள்

கெ. பெனடி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, தைக்காடு, திருவனந்தப்புரம், கேரளா-695014, இந்தியா

Flowers in the Kilkanakku Akam literature

K. Benady a,*

^a Department of Tamil, Government Arts College, Thycaud, Thiruvananthapuram, Kerala-695014, India

* Corresponding Author:
benadyktamil@gmail.com

Received: 27-09-2022
Revised: 15-11-2022
Accepted: 22-11-2022
Published: 01-12-2022

ABSTRACT

When we think of a flower, its fragrance, color, softness, and sweet nectar come to mind. Flowers are a symbol of happiness. Therefore, happiness was referred to as blooming. Inner happiness was understood through the blossoming of the face. They compared all lofty things with flowers and took delight in them. The human heart has been described as a 'lotus of the heart,' where God Himself resides in joy. There is no person who is not enchanted by seeing a flower. Literature vividly depicts the internal and external virtues of people. These literary works also explain the plants and animals of those times. In this context, we are curious to know more about flowers. In the classical Sangam-era text Akam, which chronicles the past, there are numerous accounts of nature. Poets joyfully composed verses comparing flowers metaphorically and symbolically. This article aims to highlight the prominence of naturally blossoming flowers as depicted in these works.

Keywords: Sangam literature, Sangam Era, Akam literature, Poets

முன்னுரை

மலர் என்றதும் அதன் மணமும், வண்ணமும், மென்மையும் சுவைமிகு தேனும் நம் மனதில் தோன்றும். மலரே மகிழ்ச்சியின் அடையாளமாகும். ஆகையால் மகிழ்ச்சிக்கு மலர்ச்சி என்றனர். அகமலர்ச்சியை முக மலர்ச்சியால் அறிந்து மகிழ்ந்தனர். உயர்ந்த பொருட்களை எல்லாம் மலரோடு ஒப்பிட்டு மகிழ்ந்தனர். மனிதனின் உள்ளத்தை இதயத்தாமரை என்றும் அங்கு இறைவன் மகிழ்ந்து உறைவதாகவும் கூறியுள்ளனர். மலரைக்கண்டு மயங்காத மனிதரில்லை. கவிஞர்கள் மலர்களை உவமை மற்றும் உருவகமாக வேண்டும் வண்ணம் பாடிக் களித்தனர். ஆகவே சங்கம் மருவிய இலக்கியமான கீழ்க்கணக்கு அகநூல்களில் இடம்பெற்ற மலர்கள் பற்றிச் செய்தியை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இயற்கையில் மலர்கள்

இயற்கை என்பது இயல்பாக அமைவது. பஞ்ச பூதங்களை இயற்கை என்று அழைக்கின்றனர். நிலம், நீர், காற்று, வானம், தீ ஆகியவற்றில் இயற்கை இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. மலர்களோடு மரஞ்செடிகொடிகள் நீர்நிலைகளும் இயற்கையாக இடம்பெற்று அமைகின்றன. ஐம்பூதங்களும் இயற்கை, அவற்றின் சேர்க்கையான அனைத்தும் உலகமும் இயற்கையே. மலர்கள், மரம், செடி கொடிகள், நீர் போன்றவை அனைத்தும் இயற்கைப் பண்பில் இடம்பெறக் கூடியவை. இயற்கைப் பொருளை பற்றி தொல்காப்பியர்,

“இயற்கைப் பொருளை இற்று எனக்கிளத்தல்”

(தொ.சொ.கிளவி. 19)

என்று கூறுகின்றார். அதாவது இயற்கைப் பொருளைக் கூறுகின்றபொழுது அவற்றின் இயல்பினை இன்னது என்று உள்ளதை உள்ளவாறே கூறுதல் வேண்டும் என்கிறார். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் கருப்பொருள்கள் (தொல். பொ. 19) வரிசையில் இயற்கையில் மலரும் பூக்கள் அமைந்துள்ளது. மரம் செடிகளைப் போல் பூக்களும் இயற்கையில் இயல்பாக இடம்பெறக்கூடியவை ஆகும்.

இக்கருப்பொருள்களில் வரக்கூடிய பூக்கள், பறவை போன்றவைகள் திணை மாறி பிற நிலங்களிலும் வரக்கூடும் வந்தாலும் அவையும் கருப்பொருளே என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. அவை,

“எந்நில மருங்கின் பூவும் புள்ளும்

அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும்

வந்த நிலத்தின் பயத்த வாசும்”

(தொ.பொ. 21)

என்ற வரிகள் கருப்பொருள் மாறி வருதலைப்பற்றி உரைக்கின்றது.

சங்க கால மக்களைப் போன்று சங்கம் மருவிய கால மக்களும் இயற்கையோடு இணைந்தே வாழ்க்கையை நடத்தியுள்ளனர். இயற்கையின் மூலமாக அவர்கள் பெரிதும் பயனடைந்துள்ளனர். கீழ்க்கணக்கு அகநூல்களில் காணப்படும் இயற்கையில் இடம்பெற்ற மலர்கள் அம்மக்களின் அகவாழ்வில் ஒன்றிணைந்து காணப்படுவதைப் பற்றி ஆய்வதே இப்பகுதியாகும்.

வள்ளுவர் மலரினைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது,

“முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல், பேதை

நகைமொக்குள் உள்ளதுஒன்று உண்டு” (குறள் - 1204)

என்ற குறளின் மூலம் வள்ளுவர் மலரின் சிறப்பினைப் அழகுபட உரைத்துள்ளார். அதாவது மொட்டினுள் மறைந்துள்ள மணம் பூக்கள் மலரும்போது வெளிப்படுவது போல மனிதனின் மனத்துள் மறைந்துள்ள எண்ணங்கள் சிரிப்பில் வெளிப்படும் என்கிறார்.

தமிழர்கள் நிலங்களுக்கு மலர்களின் பெயர்களையே வைத்துள்ளனர். மலர்களின் பெயராலேயே திணை, பெயர் பெற்றுள்ளது. இதனை “புறவொழுக்கத்தில் தலைவன் தன் போர்த்திறனைக் காட்ட அடையாள மலர் சூடுவது போலத் தலைவியும் தன் அகவொழுக்க நிலையைக்காட்ட அடையாள மலர் சூடினாள் எனவும், இதுபோன்ற பழக்கம் மேலை நாடுகளிலும் உண்டு எனவும், அதனால் மலர்களின் பெயர்களிலேயே திணையும் நிலமும் அழைக்கப்பட்டன எனவும், தெளிவுறுத்தப்பெற்றன” என்பதன் மூலம் திணையும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற நிலங்களும் மலர்களின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டுள்ளமையை அறியமுடிகிறது என மு. தாங்கராசு கூறியுள்ளார்.

பூக்களின் பருவங்களை நனை, அரும்பு, முகை, போது, மலர், அலர், வீ என ஏழுவகையாகக் கூறுவர். மலர்கள் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளதை “தமிழ் வாழ்வுக்கூறு ஒவ்வொன்றிலும் மலர் நீங்காத இடம் பெற்றுள்ளது. மலரே தமிழ் மரபுகளை வகுத்துக் காட்டும் கருவியாக உள்ளது. இத்தகு மலர்கள் மக்களின் அகவாழ்வில் வகுக்கப்பட்டமைப் பற்றி சங்க நூல்கள் கூறுகின்றன” என்று இளஞ்சேரன் என்பவர் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“திணை என்பது ஒழுக்கம் ஆகும். ஐந்து திணைகளுக்கும் ஐந்து வகையான ஒழுக்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதாவது ஐந்து வகையான உரிப்பொருளை ஒழுக்கம் என்று சுட்டுகின்றனர். ஐந்திணையான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை இவைகளுக்கு புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் ஆகிய ஒழுக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. ‘திணை’ என்பது திட்ட(அ)தின்

என்னும் அடியாய் பிறந்தது. நிலப்பரப்பு என்பதே அதன் பொருளாகும்” என தங்கராசு கூறுகிறார். ஆகவே நிலப்பரப்பு திணைக்கு அடிப்படையானது என்பதோடு, நிலத்தில் முதன்மையான நிலமாக குறிஞ்சி இடம் பெறுகிறது என்றார். இத்திணை வாரியாக கீழ்க்கணக்கில் இடம்பெற்ற மலர்களை ஆய்வோம்.

குறிஞ்சி நிலத்தில் மலர்கள்

வேங்கை மரங்கள் பொன் போன்ற நிறமுடைய பூக்களை கொத்துக் கொத்தாக கொண்டு மலர்ந்துள்ளன. இத்தகு நறுமணமுடைய பூஞ்சோலையை கொண்ட மலைநாட்டுத் தலைவனே தலைவியை நீ மறக்காமல் மணமுடிப்பாயாக, அவளது இனிய உயிர் உன்னை நினைத்து உன் வரவிற்கு காத்துக்கொண்டு உள்ளது. வேங்கைமலர் நிறைந்த உம் பூஞ்சோலையில் புணர்ச்சிக்குப் பின் நீ அவளை சந்திக நேரிடாமல் போய்விட்டது தலைவி துன்பத்தில் உள்ளாள் என்பதை,

“பொன் இணர் வேங்கை கமழும் நளிர்சோலை

இன் உயிர் தாங்கும் மருந்து” (ஐ.எ. 6 - 1,4)

இவ்வாறு இயற்கையாய் மலர்ந்த வேங்கை மலர் தலைவன் தலைவியின் அகவாழ்வோடு கலந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தலைவியின் உடல் வியர்த்துள்ளது, கண் சிவந்துள்ளது இதனைக் கண்ட செவிலித்தாய் காரணம் கேட்க தோழி, வேங்கை மலர் கொய்ததால் உடல் வியர்த்தது. அருவியில் நீராடினோம் அதனால் கண் சிவந்துவிட்டது என்கிறாள். புணர்ச்சியில் தலைவனைச் சேர்ந்த தலைவியின் கண்கள் சிவந்து காணப்பட்டன. இதனை மறைந்த தோழி வேங்கைமலர் பறித்து நீராடியதால் கண்சிவந்தது என்கிறாள். அவை,

“வேங்கை நறு மலர் பெற்பிடை யாம் கொய்து

பாய்ந்த அருவி ஆடினேம்” (ஐ.ஐ. 15 -1,3)

என்ற அடிகள் வேங்கை மலரின் சிறப்பினை மொழிந்துள்ளது. திணைமொழி ஐம்பதில் பாடலொன்று வேங்கைமலர் பூத்தலை தலைவியின் பூப்பு நிகழ்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

“வேங்கைமலர், வெறிகமழ் தண்சிலம்பின்

வாங்குஅமை மென்தோள் குறவர் மகளிதேம்” (திணை. மொழி.ஐ 8-1,2)

என்ற பாடலின் வழி அறியலாம். தலைவன் தலைவியை தேடிவரும் போது இங்கே யானை ஒன்று அடிப்பட்டு வந்ததா என்று கேட்டு வருவான். அப்போது தோழி வேங்கை மணம் வீசும் சோலையில் எங்களைத் தேடி வராதே என்றாள். இங்கே வேங்கை மலர் பூத்ததாக கூறப்படுவது தலைவியின் பூப்புக்காலத்தைச் சுட்டுகிறது.

மேலும் திணைமாலை நூற்றைம்பது தலைவியின் பூப்பை வேங்கை என்றே சுட்டியுள்ளது. இதனை,

“ஈடுஇல் இளவேங்கை நாள்உரைப்ப,

பொன்ஆம்போர் வேவர் தாம் புரிந்தது” (தி.மா.நூ. 18 - 1,2)

என்ற பாடல் இளவேங்கை திணைகளைக் கொய்யவேண்டியே பூத்தள்ளதையும் தலைவியின் குடும்பம் பொன்னையே எதிர்ப்பார்க்கும். நீ விரைவில் தலைவியை திருமணம் செய்து கொள் என்பதையும் குறிக்கிறது. இளவேங்கை பூத்தது என்பது தலைவியின் திருமணக்காலத்தை உணர்த்துகிறது. இவ்வாறு குறிஞ்சி திணையில் மலர்ந்துள்ள வேங்கை

மலர்கள் தலைவன் தலைவியின் அகவாழ்வில் இடம்பெற்றள்ளதை பாடலடிகள் எடுத்தியம்பியுள்ளன.

முல்லை நிலத்தில் மலர்கள்:

முல்லை மலரால் பெயர்பெற்ற முல்லைத்திணை மிகவும் சிறப்பிற்குரிய ஒரு திணையாகும். களவு வாழ்வை கற்பாக மாற்றுவது முல்லைத்திணையே ஆகும். மேலும், “கன்னியாக இருந்த பெண் முல்லையைக் சூடினாலே கற்பில் அமைந்து மனைவி ஆகிவிட்டாள் என்ற முல்லை கற்பின் நிலையை பேசுகிறது” என கோவை இளஞ்சேரன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முல்லைத்திணையில் தளவு, குருந்தம், பாதிரி போன்ற மலர்கள் மலர்ந்துள்ளதை கண்டு அதன் மூலம் கார்காலம் பருவம் கண்டு தலைவி தோழியிடம் கூறுவதாக,

“கொல்லை தரு வான்கொடிகள் ஏறுவகாண் - முல்லை

பெருந்தண் தளவொடுதம் கேளிரைப்போல், காணாய்

குருந்தம் கொடுங்கழுத்தம் கொண்டு” (தி.மா.நா. 105)

என்ற அடிகள் கார்காலம் வந்தமையால் செம்முல்லைக் கொடிகள், குந்தமரங்ளைத் தழுவி நிற்கின்றது. வளர்ந்த செம்முல்லை இங்கு கார்காலத்தை உணர்த்துவதாகக் குறிக்கப்படுகிறது. மழைப்பெய்தமையால் வளர்ந்த முல்லைக்கொடி குருந்த மரத்தினை, கணவனைத் தழுவி யது போல் இருக்கும் என்பதன் மூலம் தலைவனை பிரிந்து தலைவி பருவம் கண்டு வருந்துவதாகக் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இயற்கையாக பாதிரிப் பூ மலர்ந்துள்ளது. அப்பூக்கள் மலர்ந்தள்ளதை தனிமையில் பாதிரிப் பூ வாடியது போல, தலைவனைப் பிரிந்து தலைவி காத்திருத்தலில் இருப்பதாக கூறுகிறது. ஆலங்கட்டியுடன் மழைப்பொழிய கார்காலம் வருகின்றது. வேனிற் பூவான பாதிரிப் பூ வாட தலைவியின் பிரிவு கொடுமையானது. என்பதை,

“வரி நிறப் பாதிரி வாட, வளி போழ்ந்து

அயர் மணல் தன் புறவின் ஆலி புரள” (கார்.நா. 3)

என்ற வரிகள் இயற்கையாக மலர்ந்த பாதிரிப் பூவை தலைவன் பிரிவாற்றாமையோடு இணைத்து அகவாழ்வைப் பற்றி மொழிந்துள்ளது.

மருத நிலத்தில் மலர்கள்

மருத நிலத்தின் உரிப்பொருள் ஊடலாகும். மருத நிலத்தின் தோற்றம் பற்றி “தமிழகம் என்னும் நிலவியல் எல்லைக்கு உட்பட்ட பகுதியில், மனிதச் சமுதாயம் வேட்டைச் சமுதாய நிலையிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பெயர்ந்து வேளாண்மைச் சமுதாயமாக மாறியதே மருத இலக்கியம்” என்பர். இவற்றின் மூலம் வேளாண்மைச் சமுதாயம் தோன்றிய போது மருத இலக்கியம் தோன்றியதனைக் காணமுடிகிறது என்று மே. இளம்பருதி அவர்கள் கூறுகிறார்.

முல்லை நிலத்தில் தாமரை மலர்ந்துள்ளதை கைந்நிலை கூறுவதாக,

“போது அவிழ் தாமரைப் பூந்துறை ஊரைத்

தாது அவிழ் கோதைத் தகை இயலார் தாம் புலப்பர்” (கை.43 - 1,2)

என்ற பாடலில் அரும்பு மலரும் தாமரைப் பூக்கள் நிறைந்த நீர்த்துறைப் போல் சேரியிற் பலரும் பூப்பெய்துகின்றனர். வண்டு புதுப்பது பூவை நாடிச் செல்வதுபோல் தலைவன் பூப்பெய்திய

பரத்தையரை நாடிச் செல்கின்றான். இவற்றில் தலைவனின் பண்பும் பரத்தையர்களின் நிலையும் நன்கு சுட்டப்பட்டுள்ளன.

நீர்நிலைகளில் ஆம்பல், தாமரை, செங்கழுநீர், அல்லி ஆகிய மலர்கள் நெருங்க வளர்ந்து, ஒன்றோடு ஒன்று குத்திக்கொண்டு வளர்தலைப்போல, பரத்தையர்கள் சேரிக்குத் தலைவன் சென்றால் எம் இல்லம் வா என்று கூப்பிட்டு போரிடுவார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இச்செய்தியை,

“அரக்கு ஆம்பல், தாமரை, அம் செங்கழுநீர்
ஒருக்கு ஆர்ந்த வல்லி, ஒலித்து ஆரக் குத்தும்” (கை. - 74, 1,2)
என்ற கைந்நிலைப் பாடல் உணர்த்தும்.

தோழி தலைவனிடம் தலைவியை நீலமலர் எனவும், தாமரை மலர்கள் நிறைந்த மாமலையையே தலைவியின் குடும்பத்தார்கள் சூடுவர் எனவும் தலைவன் கையில் நீலமலரைக் கொண்டு தாமரை மாலையைச் சூடி இரவில் வரக் கூறுகின்றாள். அதாவது தாமரை மலரைச் சூடிவா என்பது தலைவியின் பெற்றோரை சந்தித்து அனுமதி பெற்று வருமாறு பொருளுரைப்பதைக் காணமுடிகிறது. அவை,

“ஆம்பல் அணிந் தழை ஆரம் துயல்வரும்
தீம்புனல் மகள் இவள்” (தி.மொழி.ஐ - 40, 1-2)

என்ற பாடல் இயற்கையாக மலர்ந்த ஆம்பல் மலரினை தலைவனின் வாழ்வோடு இணைத்து அகவாழ்வைப் பற்றி உரைத்துள்ளது.

நெய்தல் நிலத்தில் மலர்கள்

கடலும் கடல் சார்ந்த நிலப்பகுதியே நெய்தலாகும். இவற்றின் உரிப்பொருள் இரங்கலாகும். ஐந்திணை ஐம்பதில் நெய்தல் திணைப்பாடல் தாழை மலரைப் பற்றி கூறுவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. தோழி கூற்றில் அமையும் பாடல்கள் அவளின் பண்பை எடுத்துரைக்கிறது. மறைத்துக் கூறவேண்டிய பண்புகளை மறைத்துக் கூறவும், தெளிவுற விளக்கவும் தோழியின் பணி தலைவியின் அகவாழ்வில் முக்கியமான இடம்பெறுகிறது.

வளைந்த முள்ளையுடைய தாழை மடல்கள் பூக்களை அதிகமாக மலர்ந்துள்ளது. இவ்வொளிமிக்க மலரின் நடுவேயுள்ள சோற்றினால் வெண்ணெயினைப் போல் வெளிப்பட்டுத் தெய்வமணம் கமழ்ச்செய்யும்

கடலையுடைய தலைவன் அல்லற்குறி செய்தான் என்று தோழி கூறுகிறாள். வெண்ணெய் மணமில்லாதது இருப்பினும் தலைவன் தெய்வமணம் கமழ்ச்செய்தான், அதாவது அலர் ஏழ்ச் செய்தான் அல்லற் குறிக் காரணமாக இவ்வாறானது என்றும் மற்றவர்கள் பார்க்காமலும் அலர் எழும் கற்பத்தினால் தானாகவே ஊர் அறிய வரும் என்றும் கூறுகின்றாள். இச்செய்தியைக் கூறுவதாக,

“கொடு முள் மடல் தாழைக் கூம்பு அவிழ்ந்த ஒண்பூ
இடையுள் இழுது ஒப்பத் தோன்றி புடை எலாம்
தெய்வம் கமழும் தெளி கடல் தண் சேர்ப்பன்
செய்தான், தெளியாக் குறி” (ஐ.ஐ. - 49)

இவ்வாறு இயற்கையாய் மலர்ந்த தாழை மலர்கள் தலைவன் தலைவியின் அல்லற்குறியின் செய்தியினை விளக்கி நிற்கின்றதை ஐந்திணை ஐம்பது பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது.

பாலை நிலத்தில் மலர்கள்

பாலையின் உரிப்பொருள் பிரிதலாகும். புலியினது குருதி தோய்ந்த நகங்காளைப் போன்று தமக்குரிய பருவத்தில் முள்முருக்க மரங்கள் செந்நிற அரும்புகளை மலர்ந்துள்ளன. இத்தகு அச்சம் மிகுந்த வழியில் தலைவன் பொருள் தேடச் சென்றுள்ளதை,

“உதிரம் துவரிய வேங்கை உகிர்போல்

எதிரி முருக்கு அரும்ப”

(ஐ.ஐ. -31)

என்ற அடிகளில் முள்முருக்க மரங்கள் மலர்ந்துள்ளதும், அவை புலியின் குருத்ர தோய்ந்த நகத்தைப் போல் உள்ளது என்றும் தலைவனின் பிரிவை கூற தலைவி பருவம் கண்டு வருந்துவதையும் இயற்கைச் சூழலோடு காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

தலைவன், தலைவி கூடியிருக்கும் போதும், தோழியின் கூற்றுகளிலும், தலைவனின் கூற்றிலும் மலர்கள் பல மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றது. தலைவன் பிரிந்த நேரத்தில் அவனுடைய பிரிவை ஆற்றமுடியாத தலைவிக்கு இயற்கையாக மலர்ந்த மலர்கள் எழிலுடன் பூத்து தலைவன் மீண்டும் வரும் பருவக்காலத்தை நினைவூட்டி அவளை மகிழ்ச்சியடையச் செய்துள்ளது. மேலும் பொருள் வேட்கையின் பொருட்டு தலைவன் செல்லும் வழியில் மலர்ந்த மலர்களின் சிறப்பினைப் பற்றி கீழ்க்கணக்கு அகப்பாடல்கள் கூறியுள்ளதையும் அறியமுடிகின்றது.

References

Kovai Ilancheran, (1982) Ilakiyam Oor Pookadu, Kalaikkudi Publishers, Nagapattinam, India

Narayanavelu Pillai, M., Sanga Ilakiyam Valangum Pathinen Kelkanakku Noolkal, Narmadha Publications, Chennai, India

Thirumalai Muthusami (1975), Tamil valartha Alagu Kalaikal, Parani Press, Chennai, India

Venkatasami, Mayilai Seeni, (2003) Arts Nurtured by Tamils, Vasanta Publications, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License